

mark. Vi finder, at det grundlag, der er forelagt Folketinget med indenrigsministerens forslag, er langt bedre egnet, og derfor skal jeg henvise til det.

Med hensyn til den mere sproglige side af forslaget skal jeg dog nævne, at det er interessant at læse lovforslaget. Man opererer med særrettigheder i et tilfælde, særfordele i et andet tilfælde og særbegunstigelser i et tredje tilfælde. Også rent sprogligt er jeg altså i tvivl om, hvad det egentlig er, man er på jagt efter.

Men kort og godt: Vi afviser beslutningsforslaget, og den debat, det kan være interessant at føre om de emner, der er omtalt, og de eksempler, som er nævnt, er langt mere egnet til at blive ført i forbindelse med behandlingen af indenrigsministerens forslag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

I Venstre går vi naturligvis ind for lighed for loven, og vi går ind for, at alle som enkeltpersoner skal have de samme muligheder; men det er ikke det samme, som at alle skal behandles ens, og derfor er bl.a. sociallovgivningen naturligvis indrettet sådan, at man behandler det enkelte menneske efter individuelle hensyn. Det synspunkt tilslutter vi os, uanset hvilket menneske, der har lovligt ophold her i landet, det drejer sig om.

Men hvis det kan påvises, at der er udlændinge, der som gruppe har særrettigheder eller det modsatte, vil vi naturligvis se på det, og vi er specielt meget optaget af de ydelser, der er indeholdt i integrationslovforslaget. Når vi skal behandle det, vil vi se nøje på disse problemer.

Bendt Bendtsen (KF):

Fremskridtspartiet har valgt at genfremsætte dette beslutningsforslag uændret. Det er ikke længe siden, vi behandlede det sidste gang, der kommer flere af slagsen i dag, og den konservative holdning er den samme: mennesker er ikke ens, og derfor skal de behandles forskelligt.

I dag behandler vi ikke dette forslag sammen med de lovforslag fra V og K, som satte fokus på både integrationen og udlændingeloven. Med så få uger af denne folketingssamling tilbage har vi fra konservativ side valgt ikke at fremsætte disse lovforslag. Det er ikke, fordi vi ikke mener, at forslagene er gode nok, men det forekommer os altså noget forkert over hals og hoved at bombardere Folketinget, få uger før vi

skal være færdige. Vi ønsker bedre tid til hele den diskussion.

Når forslagsstillerne siger nej til særrettigheder for udlændinge, er det noget unuanceret, for hvad er egentlig særrettigheder? Er det gratis danskundervisning? Er det hjælp i særlige tilfælde til flygtninge, som har fået asyl, og som står uden midler til indbo og alt andet?

Vi kan være enige med Fremskridtspartiet i, ikke at ønske særfordele til udlændinge, for særfordele kan bære ved til et bål, som vi ikke ønsker, men mennesker er som sagt ikke ens, og derfor skal mennesker behandles forskelligt.

Der skal ikke herske tvivl om, at der er forskel på regeringens udlændingepolitik og den politik, vi ønsker i Det Konservative Folkeparti, men vi mener, at folk, som har fået lov til at være i Danmark, skal behandles anstændigt. Så kan vi diskutere kravene med hensyn til at få ret til ophold i landet, men når man har fået den ret, må integrationen gå i gang.

Er det en særrettighed at skaffe en flygtningefamilie en bolig? Mener Fremskridtspartiet, at man skal blive i en lejr, til man har stået i en boligkø i en årrække? Det kunne da være interessant at høre.

Og er den tidlige førskoleundervisning af børn, som er kommet hertil, en særrettighed? Er det også noget, der skal afskaffes?

Vi kan forstå Fremskridtspartiet et stykke af vejen, men forslaget er for unuanceret, og vi mener ikke, at det kan støttes i dets nuværende form.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det glædede mig meget at høre hr. Bendt Bendtsens tale, og jeg kan underskrive så at sige hvert ord. Men jeg vil godt sikre mig, at jeg forstår det rigtigt: Forskellige mennesker i forskellige situationer kan meget vel – ja bør – behandles forskelligt, for ellers er man uretfærdig.

Sådan forstod jeg hr. Bendt Bendtsen, og jeg tør vel heraf udlede, at hr. Bendt Bendtsen er enig i det, som også er mit partis og min mening, nemlig at flygtninge, som næsten altid – og når de først er anerkendt som flygtninge, har vi jo ligefrem et juridisk og administrativt bevis for det – er i en særlig udsat og vanskelig situation, kan have rimelige krav på særlig hensyntagen, fordi de har det vanskeligere end andre, der er i en bedre situation. Er det rigtigt forstået?